EGY NAP AZ EGYETEM ÉLETÉBŐL

Az Ásvány- és Kőzettani Intézet nagyszerű gyűjteménye Koch Sándor professzor kiváló szakértelméről és fáradságot nem ismerő munkájáról beszél. Tudós összeállítóját méltán érte Népköztársaságunk legnagyobb elismerése, a Kossuth-díj. A Kossuth-díj azonban nemcsak az ásványgyűjtőnek szól, hanem a kiváló tanárnak is. És erre a legbüszkébb Koch professzor. Örül, hogy tanári munkáját jutalmazták. Örül, hogy jó tanárokat nevelhet. Különös büszkesége, hogy legjobb tanítványai vele együtt kap-

Az orvostanhallgatók rendezik a Sebészeti Klinika kertjét.

ták meg a legmagasabb kitüntetést.

Koch professzor az élenjáró szovjet módszerek segítették gyűjteménye összeállításában. Ezeket a módszereket alkalmazza további munkájában is, melynek során teljesen feldolgozza hazánk ásványvilágát.

Serény munka folyik

a Béke-téren. A TTK-s hallgatók egy csoportja díszíti, rendezgeti a Béke-épület előtti teret. Már helyét is alig látni a kőrakásoknak s a nagy építkezés egyéb nyomait is eltüntették a szorgos diákkezek. Tokaji elvtárs irányításával készülnek a formás virágágyak, kígyózó utak. Pár hét mulva zöldelő pázsitszőnyeg fogadja a látogatót az újjá varázsolt Béke-téren, mondja Oláh Gábor elvtárs és ígéretét Verbai Lajos is megerősíti.

Az Orvosegyetem fiataljai a klinika kertet csinosítják. Nagy lelkesedéssel dolgoztak a felszabadulási héten. A rom maradványokat eltakarították. Ennek során 50 mázsa vasat gyűjtöttek össze. A választási békeverseny során még fokozzák munkalendületüket.

Az archeológiai kiállítás

a Történelmi Intézetben egyetemünk egyik jelentős eredménye. A marxi-lenini elvek szerint összeállított anyag a szemlélő elé tárja az őskori ember életét. A világos magyarázatok, s az anyag feldolgozása, az áttekinthető elrendezés mind megannyi segítség hallgatóink számára, hogy nyomon követhessék az ember fejlődését. A bőséges számban kiállított munkaeszközök, edények s egyéb használati tárgyak nyomán feltárulnak előttünk a vadság és barbárság korában élő ember életkörülményei.

Megérkezett a válasz

a Szovjetunióból. Petrovácz István orosz szakos hallgató nagy figyelemmel olvassa a levelet. Szovjet barátja írta a hősök városából, Szevasztopolból. A levél soraiból életre kel a szovjet fiatalok lelkesedése és munkaszeretete. Petrovácz elvtárs megfurdja, milyen buzgón készülnek szovjet barátaink évvégi vizsgáikra. Értékesek a Szovjetunióból érkező levelek. Az orosz nyelv minden szépségét megcsillogtatja a levelező. Nagy segítség ez különösen egy orosz szakosnak. Feltárul a cirillbetűs sorok nyomán a szovjet fiatalok életének sok szépsége és hősi küzdelme a még szebb életért.

A jó tanulópári foglalkozás biztosítja az évvégi jó eredményt

Délután 2 óra. A tanulószobában ketten ülnek, jegyzeteik fölé hajolva. Mindkettő elsőéves magyarszakos hallgató. Nyelvészetet tanulnak. Másnap dolgozatot ír az évfolyam és most tanulópáronként veszik át mégegyszer az eddig hallott anyagot. Beke József, aki egyike az évfolyam legjobb hallgatóinak a nyelvjárásokat magyarázza tanulópárjának, Kordás Pál szakérettségis hallgatónak.

A két hallgató nemcsak dolgozatírás előtt tanul együtt. Minden problémát közösen beszélnek meg. Több szem többet lát — mondja a közmondás. Így azután biztosak, hogy évvégén nem kell a jó eredményért éjt-nappallá tenni.

A bírálat nyomán megjavította munkáját az Irinyi Diákotthon vezetősége

Ujságunk korábbi számában megbírálták az Irinyi Diákotthon lakói az Otthon vezetőségét, amiért nem biztosított megfelelő támogatást a félévi vizsgák sikeréhez. A bírálat alapos volt és jogos. Az Otthon vezetősége segített is ezen a hibán. A hallgatókat szakonként helyezte el. Így azután nem fordul elő, hogy egy szobában történelmet és kémiát tanulnak hangosan a hallgatók. A diákotthon vezetőségének a figyelme még arra is kiterjedt, hogy lehetőleg egy szobába így évfolyamból kerüljenek a hallgatók. Gondoskodott az Otthon vezetősége arról is, hogy a hallgatóknak több tanulószoba álljon rendelkezésükre.

Az Otthon lakói ki is használják ezeket a lehetőségeket. Emelkedik a hallgatók tanulmányi szinvonala.

Közeledik az évvégi vizsga ideje, amikor a hallgatóink számot adnak egész évben végzett munkájukról. Használják még jobban az Irinyi Diákotthon lakói a rendelkezésükre álló lehetőségeket, hogy a félévi eredményeket túlszárnyalva, még komolyabb sikereket érjenek el.

Határkő a Jogi Kar tudományos életében

Nincs munkánknak olyan területe, melyen ne éreznénk napról-napra megnyilvánulni a Szovjetunió önzetlen, baráti segítségét. A Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. Kongresszusán elhangzottak, Sztálin elvtárs zseniális iránymutatásai felbbecsülhetetlen értékű segítséget jelentenek egész tudományos életünk, társadalomtudományunk — s ezen belül jogtudományunk számára is.

„Lenin-Sztálin pártja, amely sokmilliós népünket vezeti és irányítja a szovjet társadalmat a kommunizmus útján, nagy figyelmet fordít a szovjet jogtudomány fejlődésére is" — állapítja meg az Izvesztija 1953. január 23-i cikke. **„A kommunista párt, Sztálin elvtárs kiváló gondoskodásának a szovjet jogtudomány fejlődése iránt világos példája a párt Központi Bizottságának 1946. október 6-i határozata az ország jogászképzésének kiszélesítéséről és megjavításáról"** — olvashatjuk a továbbiakban. A cikk — a XIX. Kongresszuson elhangzottak, főleg Poszkrjobisev elvtárs beszéde alapján — bírálja a szovjet jogtudományt, megállapítva, hogy a hibák oka főleg **„a kritika, önkritika és az állam és jog legaktuálisabb elméleti kérdéseiről szóló viták hiánya."** Az alapos, személyekhez szóló bírálat megállapításai, elvi s gyakorlati szempontból egyaránt helyálló tételei érvényesek a magyar jogtudomány területére is, érvényesek Karunk munkájára is.

Fontos feladatát teljesítette a Jogi Kar akkor, amikor napirendre tűzte az itt folyó tudományos és oktató-nevelő munka eredményeinek és hibáinak megvitatását éppen a XIX. Kongresszuson elhangzott s az Izvesztija idézett cikkében foglalt bírálat tükrében.

Sajnos, az egész oktatószemélyzet bevonásával tartott ankét — főleg „objektív nehézségekre" hivatkozás miatt — egészen április 11-ig halasztódott, pedig kívánatos lett volna, hogy már a II. félévet a cikk tanulságainak levonásával és a konkrét feladatok rögzítésével kezdhessük.

A nagy érdeklődéssel várt ankéton résztvett Vas Tibor elvtárs, az Állam- és Jogtudományi Intézet igazgatója. A tárgy előadójaként dr. Antalffy György elvtárs, az állam- és jogelmélet professzora szerepelt, aki mondanivalóját az elmélet és gyakorlat, kritika-önkritika, a marxizmus-leninizmus elsajátítása, a szovjet jogtudomány ismerete és az orosz nyelv tanulása, tudományos dolgozatok publikálása, tudományos káderek képzése — főkérdések köré csoportosította. Az előadmány személy szerint is bírálta egyes tanszékek vezetőit és beosztottjait, akiknek tudományos és oktató-nevelő munkájában hiányosságok vannak az elmélet és gyakorlat összekapcsolása, a kritika-önkritika szellemének megfelelő érvényesítése, az ideológiai, orosz nyelvi továbbképzés, témaválasztás és tudományos káderutánpótlás nevelése tekintetében, nem mulasztva el megállapítani, hogy bizonyos tekintetben **„az állam- és jogelméleti tanszéket terheli elsősorban a felelősség, amelynek leginkább kellene törődnie az alapelvek kidolgozása mellett, azok érvényre juttatásával is."**

A hozzászólások során helyes irányú és őszinte önbírálat is hangzott el s több értékes javaslat merült fel. **Az őszinte, minden hátsó gondolat nélkül bíráló hang, s a bírálat szívesen, előítélet nélkül való fogadása azonban még nem érvényesült az ankéten maradéktalanul.** A tansegédszemélyzet tagjainak nagyfokú passzivitását egyetlen körülménnyel sem lehet menteni, s e hibát a tanársegéd elvtársak részéről elhangzott három hozzászólás sem csökkenti, mert ezek egy része siránkozó hangon, „objektív" nehézségekre hivatkozott.

Mindezek mellett azonban az ankét általában eredményesnek mondható, mert részletes bírálat tárgyává tette a Kar munkáját, megállapította a legfőbb hiányosságokat s így megteremtette az alapot a munka megjavításához, felelevenítéséhez.

A Jogi Kar oktatószemélyzetének tagjai állandóan érezhetik a párt hathatós segítségét. A párt figyelemmel kíséri, segíti, támogatja, ha kell bírálja munkájukat. Az a feladat, hogy e segítés, és bírálat jegyében dolgozzon a továbbiakban a Kar tanszemélyzete, s ez hozzásegíti a Kar összes dolgozóit ahhoz, hogy munkájukat megjavítva elmondhassák: a XIX. Kongresszus iránymutatásainak felhasználásával megtartott ankét valóban határkövet jelentett az egész Kar életében.

Piskolti Sándor

A zenei műveltség megszerzése

„Ha gyönyörködni akarsz a művészetben, — mondja Marx, — akkor művészileg képzett embernek kell lenned."

Melyik az az út, amely legtövidebb módon elvezeti az egyént a zenei műveltséghez, s lehetővé teszi, hogy „művészileg képzett" legyen, s maga is gyönyörködjék a művészi alkotásokban: a zenei remekművekben?

Egészséges énekhanggal mindenki rendelkezik, így hát ez a legrövidebb út, az énekes műveltség útja. Elindul ez az út a népdalénekesnél, s vezet tovább, mind bonyolultabb műveken keresztül a hatalmas kórusművekig. Mai kórusirodalmunk gazdagsága tág lehetőséget nyit arra, hogy minél mélyebb és sokoldalúbb műveltséget szerezzen az énekes, aki e műveket énekli.

Egyetemi és főiskolai hallgatóinknak is bő alkalmuk nyílik arra, hogy zenei műveltségüket ilymódon fejlesszék. Az Egyetemi és Főiskolai Népi Együttes énekkara legutóbb Kodály Zoltán: Kállai Kettős"-ét és Szeghy Endre: „Csodafurulya" című művét énekelte. A Pedagógiai Főiskola énekkara pedig klasszikus és szovjet szerzők művei mellett Kodály Zoltán „Molnár Anna" című balladáját és „Mátrai képek" című művét tartja műsorán. Természetesen ezek a kórusok is fokozatosan jutottak idáig.

Azok számára, akik behatóbban kívánnak zenével foglalkozni, módjuk van erre a Pedagógiai Főiskola zene-szakán, ahol mélyebben és alaposabban sajátítják el a zenei ismereteket.

A zenei műveltségnek igen nagy erkölcsi és értelmi nevelőereje van. Ébrentartja a hazafiasság érzését, a haza természeti szépségei iránti szeretetet, fejleszti a hazai hagyományok iránti megbecsülést, közelebb hozza kulturális értékeiken keresztül a népeket egymáshoz, segít az embernek abban, hogy a különböző életjelenségeket megértse, ébrentartja az érdeklődést a zenei művek iránt, fejleszti a művészi ízlést, a szép iránti szeretetet.

BITTÓ KATALIN
II. é. főisk. hallgató

A IV. *Világifjúsági és Diák Béketalálkozó*

1953 nyarán ismét megrendezésre kerül Bukarestben a IV. Világifjúsági és Diák Béketalálkozó, s Varsóban a III. Diákvilágkongresszus. Az ifjúság világszerte folyó lelkes előkészületei azt mutatják, hogy a berlini VIT óta igen nagy mértékben erősödött a nemzetközi ifjúsági mozgalom, politikailag és szervezetileg egyaránt szilárdabbá vált a ma már 86 nemzeti ifjúsági szervezetet magába foglaló Demokratikus Ifjúsági Világszövetség és a Nemzetközi Diákszövetség.

A nemzetközi ifjúsági mozgalom célja kezdettől fogva egységbe tömöríteni a világ békeszerető ifjúságát a harcba vinni a tartós békéért, a népek nemzeti függetlenségéért, az ifjúság jogaiért. Ennek a mozgalomnak a vezetője a DIVSZ és az NDSZ. E demokratikus ifjúsági világszervezetek munkája igen nagy mértékben hozzájárul a nemzetközi ifjúsági mozgalom fellendüléséhez, s ezen keresztül a békeharc sikeréhez. E harc egyik legutóbbi állomása volt az 1953 márciusában Bécsben tartott nemzetközi jogvédelmi konferencia, mely harcos szellemben zajlott le, s felhívásában fő feladatként jelölte meg a világ ifjúságának egységbe tömörítését mint eszközt a békéért a háborús uszítók ellen folytatott harcban. A felhívás zárszavai a következők:

„Egyesüljünk a jogainkért, a békéért a nemzeti függetlenségért az új háború veszélye ellen vívott harcban. Ha egyesülünk, reményeink valósággá válnak."

E konferencia eredményessége, a Szovjetunió és a népi demokráciák, de a tőkés országok ifjúságának VIT-re való harcos felkészülése is, biztosítéka már jó előre, hogy a bukaresti VIT a békét akaró fiatalok harcos seregszemléje, az ifjúság erejének és egységének az eddigieknél hatalmasabb, impozáns megnyilatkozása lesz.

Az előkészületekből természetesen nekünk egyetemi hallgatóknak is ki kell venni részünket, mert hisz ezzel békénket, ragyogó jövőnket védjük. Ehhez DISZ-szervezeteinknek a következő feladatokat kell megoldaniok: 1. Harcot kell indítani a tanulmányi munka színvonalának emeléséért, a közeledő vizsgák eddigieknél sikeresebb letételéért. 2. DISZ-szervezeteinknek sokkal többet kell foglalkozniok nevelő- és propagandamunkájukban a nemzetközi ifjúsági mozgalom kérdéseivel és a IV. VIT-tel. El kell érni, hogy a VIT-tel kapcsolatos rendezvényeinken egyetemi hallgatóink teljes létszámban és lelkesen vegyenek részt. 3. El kell érnünk, hogy amikor egyetemünk hallgatói küldötteket jelölnek a VIT-re, valóban azokra a fiatalokra essék a választás, akik mind szakmai, mind politikai munkájuk révén a legméltóbban tudják egyetemünket képviselni a világ ifjúsága előtt.

E feladatok sikeres megoldásáért kell harcba indulnunk azért, hogy a mi munkánk is segítse a világ ifjúságának nemzetközi összefogását és békéért vívott harcát.

Suki Béla

Hogyan biztosítjuk a jó vizsgafelkészülést?

A vizsgákra való felkészülés kérdése, a mult egyetemein fel sem merült. A „tudomány fellegvárának" profiljához hozzátartozott, hogy a hallgatók vizsgák előtt rohamnekibuzdulással igyekeztek felfalni a tananyagot. Nemcsak a tanárok nem ismerték hallgatóikat, de gyakori volt az az eset, hogy maguk a hallgatók sem ismerték még látásból sem „előadóikat". Kinek jutott volna akkor eszébe, hogy az egyetemi professzorok a vizsgák jól felkészítése céljából átadják módszertani tapasztalataikat a hallgatóknak. A rendszeres tanulás problémája sem okozott fejtörést. *„Nem vagyunk a dedóban" jeligére a modern úri anarchia züllesztő mélye elsikkasztotta a hivatástudatot, a fegyelmet, a lelkiismeretes munkát, mint valami „lomtárba illő felesleges holmit", vagy inkább ruhát.*

Az anarchikus egyetemi módszerek a fordulat évéig, a felszabadulás után is éreztették hatásukat. *Hosszú, kemény munka eredményeként a párt, az állami szervek és a legöntudatosabb hallgatók összefogásával ezt az állapotot sikerült megszüntetni.*

Egész félévi komoly munka

Mint gazdasági építő és politikai nevelőmunkánk minden területén, itt is a Szovjetunió értékes, sok segítséget nyújtó tapasztalataira támaszkodtunk. Az egyetemi élettel foglalkozó gazdag szovjet művek mellett felvettük a különböző szovjet egyetemekkel a kapcsolatot, s ez mindig komoly segítséget eredményezett. A Szovjetunióban tanuló Ösztöndíjasaink tájékoztatásai is nagyban hozzájárultak a helyes módszerek kialakításához.

Ma már világosan áll majdnem minden előadó előtt, milyen felelősség nyugszik a vállán, amikor arra vállalkozik, hogy az egyetemi hallgatókat nevelje a párt, a haza, a munka szeretetére.

Az intézet vezetője felelős a hallgatók szakmai munkájáért. Az előadók rendszeresen ellenőrzik hallgatóik félévi készülését. A havi értékelések állandóan képet adnak a tanulmányi helyzetről. Az egyéni konzultációt a tanárok nevelésre, a szakma elsajátításának megkönnyítésére fordítják, s konkrét útmutatást nyújtanak ahhoz, hogy az eddigi lemaradást milyen módszerekkel lehet megszüntetni. A villámdolgozatok az általános tájékozottságot mérik le. Az osztályfőnökök rendszeres ellenőrzéssel nemcsak a hallgatók felkészültségét kísérik figyelemmel, hanem a lemaradás okait is felderítve, igyekeznek minden akadályt elhárítani a jó tanulmányi munka útjából. Az intézeti értekezletek első napirendi pontjaként szerepel a hallgatók tanulmányi munkája. A vizsgabizottság félévi tapasztalatai eljutottak minden intézethez, a jó módszereket, amelyek a vizsgák előkészítésére vonatkoznak, most felhasználják.

A Tanulmányi Osztályok az adminisztratív és technikai feltételek biztosításával, valamint az órarendek összeállításával nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a hallgatók gazdaságosan használják ki szabad idejüket. Úgy állították össze az órarendet, hogy a délutánok nagymértékben a hallgatók rendelkezésére álljanak. Ezenkívül szabadnapot biztosítottak az elmélyült tanulás elősegítésére. A szociális és egyéb problémák megoldásával is segítik a vizsgákra való gondtalan felkészülést.

Minél képzettebb szakembereket

A párt és tömegszervek az eszmei-politikai nevelőmunka mellett döntő súllyal foglalkoznak a tanulási kérdésekkel.

A pártcsoportokban személy szerint vitatják meg egyes elvtársak és általában a hallgatók tanulmányi munkáját. Az eredményekre és hibákra felhívják a figyelmet, és ahol szükségesnek mutatkozik, a pártvezetőség is foglalkozik az elmaradás okával. A taggyűlések értékelik a jó munkamódszereket és kiváló eredményeket. A legjobb páritagok példamutató munkája ösztönzőleg hat az egész egyetemi ifjúságra. A pártszervezetek gondoskodnak arról, hogy azok a pártonkívüli hallgatók is elmélyüljenek a tanulmányi munkába, akiknél lemaradás volt észlelhető. A legjobb hallgatók tanulópárként segítik a lemaradottakat. *A DISZ-csoportok külön munkatervet készítenek a vizsgákra való felkészülés elősegítése érdekében és a csoportvezetők rendszeresen ellenőrzik az egyéni munkatervek pontos teljesítését.*

Az államvizsga jó előkészítése is azt szolgálja, hogy minél alaposabban képzett szakembereket bocsássunk társadalmunk rendelkezésére. A professzorok a tananyag súlypontjainak kijelölésével, az anyag tanulókörszerű feldolgozásába való irányító bekapcsolódásával hozzájárulnak ahhoz, hogy hallgatóink teljesíthessék az államvizsgával kapcsolatos feladatokat. A megnövekedett vizsgakörülmények minőségileg jobb munka elvégzését kívánják meg hallgatóinktól.

Petőfi munkás hazaszeretetre buzdított a 48—49-es forradalmunk alatt. Nagy költőnk szavai nekünk is szólnak. Azzal bizonyítjuk be, hogy szeretjük hazánkat, pártunkat, és a Szovjetuniót, ha kötelességünket becsülettel teljesítjük.